

Opening meisjesinternaat

Na een jaar van voorbereiding was het vrijdag 7 september jl. dan eindelijk zover. Helaas stonden we niet met een grote groep op Schiphol bij de incheckbalie, maar was het gezelschap gereduceerd tot vier personen. Door het negatieve reisadvies na de aanslag op het vliegveld van Colombo heeft op het laatste moment het grootste gedeelte van de groep afgezegd.

Ondanks deze teleurstelling stappen Gijs van Randwijk, Arnold Groothuis, Peter Neubauer en Maddy Schoonjans met heel veel zin het vliegtuig in. De reis verloopt vlot en zonder moeilijkheden en de volgende morgen rond zes uur (Srilankaanse tijd) komen we aan in ons hotel in Negombo waar we de eerste dag aan het strand van de Indische Oceaan acclimatiseren.

Zondag 9 september gaan we op weg naar Anuradhapura, waar we laat in de middag bij het Tissawewa Resthouse aankomen. We worden door het hotelpersoneel ontvangen met vuurwerk en krijgen alle vier bij het uitstappen een prachtige bloemenkrans omgehangen. Wat een hartelijke ontvangst weer.

Dinsdagavond maken we kennis met Anneke Schutter en haar echtgenoot Herrie Boegborn. Anneke is eerste secretaris bij de Nederlandse ambassade in Sri Lanka en zal bij de opening aanwezig zijn. Tijdens de borrel en het gezamenlijke diner hebben we hele fijne gesprekken.

De volgende ochtend is het dan zover. Bij de school aangekomen staat er een grote erepoort opgesteld met "Welcome" erop en bij de ingang worden we verwelkomd door het schoolbestuur en leerlingen. Allemaal krijgen we een bosje sirihbladeren aangeboden (dit is een heel groot eerbetoon, horen we later van diverse kanten). We schrikken een beetje van de aanwezige zwaar bewapende militairen. Komt dat door de aanslag in Amerika de dag ervoor? Nee, ook een minister zal de opening bijwonen en daarvoor zijn deze veiligheidsmaatregelen.

Na deze geweldige ontvangst gaat het in optocht over de nieuw aangelegde asfaltweg naar het

meisjesinternaat. De weg is door de stichting en de Wilde Ganzen bekostigd. We lopen door een haag van luid applaudiserende leerlingen en zijn reuze benieuwd hoe het internaat er uit zal zien.

Een jaar geleden bij ons laatste bezoek was de bouw nog een geraamte. Het overtreft onze stoutste verwachtingen. Wat staat hier een prachtig gebouw van twee verdiepingen met in het midden een portaal en op de bovenverdieping een loggia. Het geeft het gebouw een heel voornaam aanzicht.

Gijs wordt verzocht de opening te verrichten door het onthullen van een plaquette waarop in het Engels staat: "Dit meisjesinternaat, een gift van de Stichting Theo de Wit-Lanka Education Fund en de Nederlandse staat, is geopend op 12 september 2001 door Gijs van Randwijk, voorzitter van de stichting".

Daarna knipt hij onder luid applaus, geflits van fotografen, ramshoorgeschal en gedrum door exotisch geklede jongemannen het lint door dat voor de toegangsdeur van de parterrezaal is gespannen. Hiermee is het nieuwe meisjesinternaat officieel geopend.

Daarna is het de beurt aan Arnold om namens de afwezige zussen de Wit de drie kamers voor pelgrims tegenover het meisjesinternaat te openen. Deze bouw is met steun van de stichting en de Wilde Ganzen gerealiseerd. Arnold moet een tweetal plaquettes onthullen: een met de Engelse tekst: "Deze kamers voor pelgrims zijn geopend op 12 september 2001 door Wilma, Gerda en Ans,

zusters van de overleden Theo de Wit". Op de andere plaquette staan in het Sinhalees de teksten van de beide Engelstalige plaquettes. Hierna volgt ook onder het geluid van dezelfde rituelen het lint doorknippen en het openen van de deur naar een van de kamers.

(Pelgrims gaan op bedevaart naar de heilige plaatsen in Anuradhapura en overnachten op het schoolterrein op de open galerijen van de school- en internaatgebouwen. Nu zijn hiervoor dus drie kamers beschikbaar. Deze pelgrims doneren bij hun bezoek maaltijden voor de kinderen.)

Na de openingsplechtigheden gaan we naar de benedenzaal van het zojuist geopende internaat. Wij krijgen allen een ereplaats en de rest van de aanwezigen nemen tegenover ons plaats. De zaal loopt helemaal vol. Er volgen weer de ons reeds bekende toespraken. De minister die pas tijdens de toespraken arriveert houdt ook een speech. Hij ziet de financiering van de nieuwbouw als een bewijs van de hechte banden die al sinds eeuwen tussen Nederland en Sri Lanka bestaan. Na zijn speech geeft hij ons een hand en vertrekt.

Anneke Schutter benadrukt dat het belangrijk is dat vooral deze kinderen leren communiceren. Arnold vertelt over de Wilde-Ganzen-acties i.v.m. de bouw van de muur om het terrein. Voorts dat het voor de Stichting belangrijk is dat plannen voor toekomstige projecten worden voorzien van uitgebreide toelichting en begroting. Gijs houdt het op de historie met aandacht voor wat Theo de Wit vanaf 1981 aan het rollen heeft gebracht. Verder bedankt hij het bestuur en m.n. Dodantenna, voor zijn inzet en ijver waarmee hij de projecten begeleidt. Gijs wenst tenslotte dat de meisjes zich thuis zullen gaan voelen in hun nieuwe onderkomen.

Hierna deelt het bestuur cadeautjes uit, ook bestemd voor degenen die helaas niet aanwezig zijn. Er volgen voorstellingen verzorgd door de leerlingen. Een blinde jongen en na hem een blind meisje zingen a capella srilankaanse liederen en een blind meisje houdt een toespraak. Dan is het de beurt aan zes dove meisjes om in schitterende kostuums te dansen. Ze zien er schattig uit en dansen met gratie.

De feestelijkheden worden afgesloten met een tea party in een van de kamers van het zojuist geopende pelgrimsverblijf. De traditionele kiribath (melkrijst) en een keuze aan allerlei zoet en pittig gebak, banaantjes en zeer zoete limonades staan uitgesteld op een grote tafel.

Dan leidt Dodantenna ons rond in het nieuwe meisjesinternaat. Wat ziet het er goed uit! Zowel de parterrezaal als de verdieping zijn voorzien van plafondventilatoren. Elke zaal heeft drie wc's en een badkamer met douches. Voorts beschikt elke etage over een kamer annex wc en douche voor een toezienend leidster. Langs elke zaal loopt aan de voorkant een galerij. Aan Herrie Boegborn die architect is, vraagt Gijs of hij het gebouw kritisch wil bekijken. Na de rondleiding klopt hij Gijs op de schouder en zegt: 'jullie hebben een prima gebouw neergezet, mijn compliment.' Het kan niet op!

Maddy en Peter zijn onder de indruk van wat zij deze ochtend hebben meegemaakt. Moeten we nog vermelden dat wij voldaan en trots zijn?

(10 oktober jl. hebben we geconstateerd, dat de afwerking van het internaat nagenoeg gereed is en de zalen met nieuwe bedden en matrassen - geschonken door een Belgische dame - binnenkort in gebruik genomen kunnen worden).

Actie Wilde Ganzen

Op 1 september is een actie gestart door de Wilde Ganzen en een aantal Apeldoornse organisaties onder het motto: Apeldoorn voor Mondiaal Onderwijs. De stichting doet hieraan mee om de bouw van een muur rond het hele terrein van de school mogelijk te maken. Deze muur is zeer noodzakelijk voor de veiligheid van de kinderen. Het terrein ligt aan de achterzijde helemaal open en sinds kort is hier een diep afwateringskanaal aangelegd. Ook vee kan zo het terrein op en het bevuilen. Alle inkomsten, die de stichting in de periode 1 september 2001 tot 1 februari 2002 ontvangt worden door de Wilde Ganzen minimaal verdubbeld.

Benefietconcert

Donderdag **22 november a.s.** is er een benefiet-

concert ten bate van de school in Podium Gigant te Apeldoorn, zie ingevoegde flyer.

Erna Anna Snoeren

Erna Anna Snoeren (34 jaar) werkt sinds begin september een jaar als vrijwilligster aan de school. In Nederland heeft zij jaren gewerkt met visueel gehandicapten. Zij wil aan de school haar kennis uitdragen. In de eerste maand al heeft ze lacunes geconstateerd en huisregels opgesteld, die door het schoolbestuur met enthousiasme zijn ontvangen. Doordat het schoolbestuur niet voldoende geldmiddelen heeft is met name het internaatspersoneel niet voldoende gekwalificeerd. De stichting heeft toegezegd bij te dragen om een meer gekwalificeerd leidster voor het internaat aan te stellen t.b.v. het welzijn van de kinderen.

Erna heeft vrienden in Mihintale weten te bewegen haar te helpen bij een andere klus, t.w. de hygiënische omstandigheden binnen het internaat te verbeteren. Van tijd tot tijd komen zij soms wel met zijn zestienen met bezems en borstels haar helpen de boel schoon te maken. Ook spelen zij na het werk met de internaatskinderen die de aandacht van volwassen kerels heerlijk vinden.

Tot slot: de opening heeft in Sri Lanka meerdere keren de pers gehaald. Hierdoor en door Erna's activiteiten is ook plaatselijk de belangstelling voor de school toegenomen. Er is veel vooruitgang geboekt, maar er moet ook nog heel veel gebeuren.

Mogen de kinderen weer op u rekenen?

Apeldoorn, oktober 2001.

Namens het bestuur:

Gijs van Randwijk, voorzitter en

Arnold Groothuis, penningmeester.

Stichting Theo de Wit - Lanka Education Fund

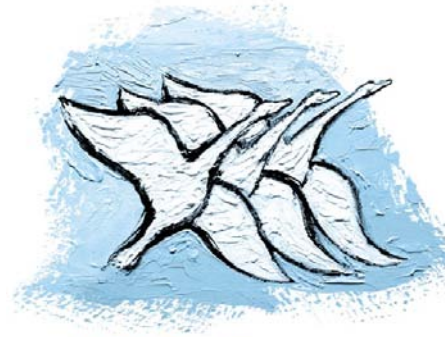
Postbank: 31 27 62 of ABN•AMRO: 42 06 43 753

Trompstraat 18, 7311 HV Apeldoorn

Telefoon: 055 578 64 01

E-mail: info@stg-theodewit.nl

**Stichting
Theo de Wit
Lanka Education Fund**

Wilde Ganzen

vliegen voor de Doven- en Blindenschool

